

PRZYGOTOWYWANIE WYMOGÓW DLA SYSTEMÓW KONTROLI DOSTĘPU W BUDYNKACH WYSOKICH

Budynki wysokie, wieżowce, biurowce i drapacze chmur są coraz bardziej skomplikowane przestrzennie, zaskakując urodą i elegancją wykończeń. Są synonimem postępu w dziedzinie techniki i technologii. Tworzą nową jakość w krajobrazie urbanistycznym miasta. Jak przedstawia się kwestia bezpieczeństwa tych obiektów? Czy jest możliwość zapewnienia odpowiedniej ochrony i zrealizowania szczelnej kontroli dostępu? Jakie błędy są najczęściej popełniane przy wdrożeniu systemów kontroli dostępu (SKD)?

Skuteczne zabezpieczenie wejść do wytypowanych pomieszczeń w budynkach biurowych jest tematyką złożoną i wymaga wcześniejszego przemyślenia oraz przygotowania szczegółowej analizy dla konkretnego obiektu. Poszukując rozwiązań z zakresu zapewnienia właściwego poziomu zabezpieczeń w budynkach wy-

sokich, należy zastanowić się, kto będzie się poruszał w obrębie danego obiektu, podzielić te osoby na grupy o podobnych uprawnieniach i zdefiniować tzw. poziomy dostępu. Dzięki temu będzie łatwiej w przyszłości zarządzać dostępem do pomieszczeń. Podstawowym błędem popełnianym w dużych obiektach jest brak wstępnie ustalonego podziału na poziomy dostępu. A wtedy najczęściej następuje przydzielanie poziomów ad hoc dla każdej osoby. Wówczas mnożą się poziomy dostępu, które trudno jest uporządkować, bo stworzono odrębne poziomy dostępu dla Kowalskiego czy Wiśniewskiego, nawet nie sprawdzając, czy uprawnienia zaszyte w obu tych poziomach nie są przypadkiem identyczne. Dodatkowo w odniesieniu do budynków wysokich, zwłaszcza biurowych, możemy mówić o pewnej przypadkowości osób poruszających się po danym obiekcie, m.in. jest tutaj mowa

o pracownikach firm mających siedzibę w biurowcu, osobach z personelu administracyjnego obiektu, personelu sprzątającym, dostawcach, kurierach, klientach i gościach poszczególnych firm. Prace mające na celu przygotowanie decyzji dotyczących kontroli dostępu powinny być podejmowane przez przyszłych zarządców i specjalistów od realizacji SKD we współpracy z projektantami budynku. Należy rozważyć, jak w sposób efektywny zarządzać przepływem osób w obrębie budynku, poszczególnych pięter i pomieszczeń. Korzystanie z kontroli dostępu powinno być łatwe i nie narażać użytkowników na zbytek trudności w poruszaniu się po danym obiekcie.

Aby pomóc osobom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo w budynkach wysokich w przygotowywaniu założeń do SKD, przedstawiamy pięć błędów, jakich należy unikać przy wdrażaniu kontroli dostępu.

1. Zbyt szybkie wdrożenie systemu kontroli dostępu i brak przygotowania użytkowników w zakresie poruszania się po obiekcie

W nowoczesnych obiektach instalowanie systemów kontroli dostępu jest planowane w początkowych fazach powstawania budynku. W związku z tym, przynajmniej przez kilka pierwszych lat funkcjonowania obiektu nie ma potrzeby uświadamiania użytkownikom sposobu działania systemu. Problem pojawia się w momencie, gdy system kontroli dostępu jest wdrażany w istniejącym już biurowcu lub następuje jego wymiana i instalowane są nowe bramki kontroli dostępu. Z reguły zarządcy biurowców dla wygody najemców starają się takie instalacje przeprowadzić możliwie szybko, aby do minimum ograniczyć dyskomfort związany z samym procesem instalacyjnym. Ma to również swój negatywny wydźwięk, ponieważ w krótkim czasie użytkownicy biurowców muszą nauczyć się korzystania z zainstalowanego systemu. W tym celu zaleca się zarządcom obiektów zaplanowanie i przeprowadzenie odpowiednich szkoleń oraz zagwarantowanie użytkownikom dostępu do informacji i pomocy w zakresie korzystania z wdrażanego systemu. Z praktyki wiadomo, że dobrym zabiegiem jest zainstalowanie systemu w takim zakresie, aby zbytnio nie zaburzał pracy obiektu, i danie czasu użytkownikom na oswojenie się z nowym systemem. Po dwóch, trzech tygodniach włączenie systemu „na ostro” jest z reguły tylko formalnością.

2. Brak dywersyfikacji poziomów dostępu do różnych części budynku lub tworzenie zbyt wielu poziomów dostępu

O nadmiarowości tworzenia poziomów dostępu już pisaliśmy, drugą skrajnością jest zminimalizowanie kontroli dostępu tylko do wejść głównych. W obrębie danego budynku znajdują się różnorodne strefy, do których dostęp powinien być mniej lub bardziej limitowany. Wynikać to może z charakteru prowadzonej działalności przez firmę lub firmy, w których np. informacje typu „know how” są ściśle strzeżone, a co za tym idzie wstęp do szczególnie wrażliwych pomieszczeń powinien być autoryzowany. Takimi pomieszczeniami, wymagającymi zachowania właściwego poziomu zabezpieczenia oraz ograniczenia dostępu dla niewielkiej liczby osób, są przykładowo: archiwa z danymi wrażliwymi, serwerownie, pomieszczenia z szafami sieci komputerowych, kancelarie tajne itp. Bolączką polskich biurowców jest dopuszczanie, aby w czasie realizowania inwestycji powstawał system kontroli dostępu tylko w zakresie wejść do budynków. Sytuację poprawia dołączenie do SKD systemu sterowania dostępem do wind. Ale rozwiązanie wzorcowe powinno polegać na realizacji SKD również dla podnajemców powierzchni biurowych. Wówczas eliminuje się uciążliwą dla najemców konieczność posiadania dwóch kart – jednej do wejścia głównego, a drugiej do chodzenia po swojej części biurowca.

3. Ignorowanie zależności pomiędzy szybkością przepływu osób przez bramki wejściowe a przewidywaną liczbą odwiedzających

Problem ten jest szczególnie dotkliwy w biurowcach wysokich, w obrębie których porusza się codziennie kilka tysięcy osób. Z oczywistych powodów bramki kontroli dostępu zainstalowane w takim obiekcie powinny zapewnić optymalny przepływ uprawnionych osób. Chodzi głównie o sytuacje, w których przed bramkami szybkimi mogłyby się tworzyć niepotrzebne kolejki, które spowalniają poruszanie się po budynku. Rekomenduje się w tym przypadku sprawdzenie, ile osób w godzinach szczytowych będzie korzystać z bramek i zaplanowanie instalacji odpowiedniej liczby torów bramek szybkich. Aby uniknąć frustracji osób korzystających z systemu kontroli dostępu, należy unikać niepotrzebnego tworzenia „wąskich gardeł”. Należy również uwzględnić sytuację, w której część osób będzie miała potrzebę skorzystania z pomocy personelu ze względu na brak kart dostępu do określonego obszaru budynku.

4. Lekceważenie aspektów wizualnych przy wyborze modeli bramek kontroli dostępu

Czynniki wizualne mają niemałe znaczenie w kształtowaniu wrażeń u osób odwiedzających biurowiec. Wygląd bramek i ich aranżacja w pomieszczeniach recepcyjnych jest sprawą istotną. Użyte do produkcji

bramek materiały, estetyka wykonania, dobór kolorystyczny elementów wykończeń bramek zgodny z designem budynku odgrywa istotną rolę wizualną.

Kierując się powyższymi wskazówkami przy wdrażaniu systemu kontroli dostępu w budynkach wysokich, można uniknąć błędów, które w negatywny sposób mogłyby rzutować na bezpieczeństwo i wizerunek biurowca. Zastosowanie bramek szybkich do fizycznego zabezpieczenia budynku będzie z jednej strony zapobiegać nieautoryzowanemu dostępowi osób nieupoważnionych, a z drugiej strony zapewni ciągły przepływ osób w obiekcie mimo stosowania systemu kontroli dostępu.

Firma Gunnebo, będąca producentem technologicznie zaawansowanych rozwiązań z zakresu kontroli dostępu, rekomenduje zastosowanie w budynkach wysokich **bramek szybkich SpeedStile**. Duża przepustowość, trwałość oraz niezawodność działania bramek przyczynia się do wzrostu bezpieczeństwa chronionego obiektu. Szeroka paleta elementów wykończeniowych zarówno pod kątem kolorystycznym, jak i materiałowym sprawia, że bramki Gunnebo można znakomicie wpasować w nowoczesne i eleganckie obiekty biurowe, podwyższając tym samym standard tychże obiektów. Jednocześnie w ofercie Gunnebo są również inne rodzaje bramek obrotowych i kołowrotów, które ze względu na swoją jakość zyskały bardzo dobrą opinię wśród wielu polskich klientów.

GUNNEBO

Anna SADŁOWSKA
Market Communications Manager.
Artykuł firmy Gunnebo Polska